

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 2 năm 2025

Số 745

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Duyên đạo nằm ở đâu ?
- 2) Tại sao người đời mở mắt nhìn ánh sáng và tiền là quan trọng hơn hết?
- 3) Sự thanh thoát do đâu mà có ?
- 4) Mùi vị của đạo pháp nằm ở đâu ?
- 5) Làm sao mới gọi là thức tâm ?
- 6) Tại sao tu Vô Vi gia đình lại được yên vui ?
- 7) Thân thương là thân làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 06/09/97 6:50 AM Hỏi: <i>Duyên đạo nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa duyên đạo nằm ở tiềm thức của mọi người, qua cơn khảo đảo thì mới cảm thấy chính mình phải tu sửa nhiên hậu mới được yên vui. Kệ : Quý yêu chơn trạng mới thông mùi Đời đạo phân minh lại càng vui Quý yêu tâm thức thần quang đăng Xây dựng trùng tu rõ đạo mùi.	2) Montréal, 07/09/97 1:17 AM Hỏi: <i>Tại sao người đời mở mắt nhìn ánh sáng và tiền là quan trọng hơn hết ?</i> Đáp: Thừa cặp mắt người đời tiếp thu ánh sáng trong sự giới hạn của Trời Đất đã sắp đặt. Nếu khai được cặp mắt tâm linh ở bên trong, nhắm mắt thấy ánh sáng là vô cùng, chỉ có tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp trong thực hành thì bộ đầu sẽ khai mở và cảm thấy hào quang rực rỡ xuất phát từ bộ đầu. Kệ : Bên trong khối óc mới thâm sâu Khai triển tâm linh rõ nhiệm mầu Sắc giới anh minh đồng phát triển Khai thông trí tuệ hiểu chiều sâu.
3) Montréal, 08/09/97 2:50 AM Hỏi: <i>Sự thanh thoát do đâu mà có ?</i> Đáp: Sự thanh thoát do sự buông bỏ tất cả những sự chấp mê trong nội tâm đã hình thành một cách nhẹ nhàng, ngũ tạng yên vui. Kệ : Thấm nhuần nguyên lý thật là vui Thức giác tâm tu rõ đạo mùi Xây dựng không ngừng trong tiến bước Tình thương đạo đức chuyển phân mùi.	4) Montréal, 09/09/97 Hỏi: <i>Mùi vị của đạo pháp nằm ở đâu ?</i> Đáp: Thừa mùi vị của đạo pháp xuất hiện ở giây phút thẩm thía gọi là đạo mùi. Kệ : Biết mình thanh nhẹ thật là vui Thức giác tâm tu rõ đạo mùi Quý đạo yêu đời tâm học hỏi Đạo đời xây dựng thật là vui.
5) Montréal, 10/09/97 5:25 AM Hỏi: <i>Làm sao mới gọi là thức tâm ?</i> Đáp: Thừa thức tâm là tự hiểu lấy hành động của chính mình mà sửa tiến, thì mọi việc sẽ được vuông tròn và tốt đẹp. Kệ : Hiểu mình xây dựng trí tâm thân Giải quyết mình tâm chuyện tối cần Hay dở chính mình tâm tự đạt Bình tâm học hỏi đạt phần yên.	6) Montréal, 11/09/97 4:30 AM Hỏi: <i>Tại sao tu Vô Vi gia đình lại được yên vui ?</i> Đáp: Thừa tu Vô Vi là hướng về không không mà tiến hóa, cố gắng tu thì sẽ đạt tới trình độ nhẹ nhàng, dẹp bỏ mọi sự vọng động, mọi người trong gia đình đều hướng tâm như vậy thì sẽ tạo được một hòa khí an vui và dễ dứt khoát sự lo âu bất chánh. Kệ : Tự mình thức giác tự tâm hành Giải mở trần tâm tự tiến thanh Dấy bận không còn tâm đạt thức Bình tâm học hỏi hướng về thanh.

7) Montréal, 12/09/97 3:30 AM

Hỏi: *Thân thương là thân làm sao ?*

Đáp: Thân thương là cùng chung một nguyên lý đã hình thành trên mặt đất, tự ý thức được lúc ra đi với hai bàn tay không, dừng mãnh tu tiến để cứu vớt phần hồn khi lìa. xác.

Kệ :

Tu tâm giải tỏa tự phân bàn
Đời đạo song tu cảm thấy an
Trí tuệ không ngừng xây dựng tiến
Bình tâm học hỏi tự tâm an.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 19 (tiếp theo)

...

Là siêu trực giác tâm hành tiến
Dẹp bỏ tâm phiền dứt khoát yên
Mê loạn không còn trong dứt khoát
Thành tâm tiến hóa chẳng lo phiền

"Là siêu trực giác tâm hành tiến":

Khi là siêu, trở về với chơn giác của chính mình, thì trực giác nó khai thông, chỉ có tiến không có lùi.

"Dẹp bỏ tâm phiền dứt khoát yên":

Những cái phiền muộn sái quấy trong nội tâm chúng ta đã dẹp bỏ, dứt khoát như vậy thì nó mới yên.

"Mê loạn không còn trong dứt khoát":

Sự mê loạn nó không thể đến với chúng ta nếu tâm chúng ta dứt khoát thì nó không có bày mưu độc sự nữa.

"Thành tâm tiến hóa chẳng lo phiền":

Thành tâm thực thi như vậy để tiến thì không còn sự lo phiền, không còn sự lo âu nữa. Ánh sáng đến, thì bóng tối nó phải tiêu tan. Cho nên Vô Vi có đường lối rõ ràng, có Soi Hồn, có Pháp Luân Thường Chuyển. Soi Hồn là tập trung hai luồng điển hợp nhứt, trung khí, cái khí tinh phát triển lên trên khối óc hòa hợp với tinh ba của vũ trụ thì mới thấy rõ đời đạo song tu. Khi mà hòa hợp được tinh ba của vũ trụ hợp nhứt rồi mới thấy rõ cơ tạng của chúng ta. Càng thấy rõ cơ tạng càng thấy sự sai lầm của chính mình thì dễ sửa hơn, dễ ăn năn hơn. Nếu không thấy làm sao ăn năn?

Không thấy thì chỉ theo ngoại cuộc mà chạy theo họ mà thôi rồi cuộc thọ tội, không biết ai đã gây, gieo tội cho tôi mà chính mình đã gieo mà không hay. Sai lầm trong sai lầm, không phát triển được trực giác, làm sao tự cứu? Cho nên pháp Soi Hồn của Vô Vi là tập trung khối thần kinh để khai sáng chính giữa chơn mày là để dẫn tiến phần hồn hòa hợp với tinh ba của vũ trụ mà tu tiến.

Còn Pháp Luân Thường Chuyển là để làm gì? Lấy nguyên khí trong lành của Trời Đất giải phần ô trược trong nội tạng, nhiên hậu âm dương mới tương hợp. Nếu hợp nhứt thì nó phát sáng, phát sáng âm thanh thay đổi, tánh tình thay đổi, vạn sự thay đổi trong cơ tạng chúng ta. Lúc đó mới thấy rõ phần hồn là chủ, trách nhiệm giữa Trời Đất và nhân sinh. Lúc đó tự động không dám làm cái gì sai quấy, giữ tâm thanh tịnh lo tu tiến thôi thì mới thấy rõ một kiếp người ăn xài có bao nhiêu! Tại sao phải lo? Chạy đông chạy tây chạy suốt ngày rồi cuộc không có kết quả gì mà thọ tội trước khi ra đi.

Khổ! Khổ! Khổ! Nhiên hậu mới hiểu được nguyên lý của Phật pháp mà tìm tới để tu hành. Tất cả chúng sanh đều là khổ.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 8 tháng 08 năm 1971

Thế giới bao la hợp nhất cầu
Phân chia điền thổ độc thâm sâu
Giứt giành cho được không sao giữ
Kết quả quy thiên lưu cảnh sầu.

Sống chung một quả địa cầu,
Thâm sâu sát hại khổ đau không ngừng.
Kẻ thừa người gởi lòng khờng,
Gây thêm rắc rối mỗi từng mỗi lo.
Tiền nhân gởi gắm dặn dò,
Hậu sanh gánh chịu giữ dò qua sông.
Chuyển theo định luật hóa công,
Từ từ tiến đến nối vòng chuyển luân.
Thế gian chung sống quây quần,
Đối đầu thuận nghịch chuyển lần văn minh.
Thâm tâm xét thế giữ tình,
Tan rồi lại hợp chính mình phải lo.
Sống trong nghịch cảnh quanh co,
Đường đời là thế phải mò tiến lên.
Muốn cho trọn vẹn lập nên,
Tự tu tự tiến gắng bền giữ tâm.
Thiên đàng thẳng rặng truy tầm,
Mở tâm mở tánh khỏi lầm khỏi sai.
Thiên linh tự hợp thiên đài,
Dìu nhau vượt cảnh phân hai đạo đời.
Tùy duyên tùy cảnh tùy thời,
Hồn ta chung tiến cảnh Trời thượng ngươn.
Vô Vi pháp lý không sờn,
Hằng ngày khai hóa minh ơn Phật Trời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI TÁM (tiếp theo)

NÔNG PHU TRÍ XẢO, HẠI NGƯỜI,

LỘC MỎNG TỰ LÃNH HỌA

KẺ SĨ TÂM LÀNH, GIÚP NGƯỜI,

PHÚC DÀY ĐƯỢC BÁO AN

...

Thái Sinh: Không an nhiên tự tại, không gặp được ân sư.

Tế Phật: Ha ha, ta không có lấy một đồ đệ... hay lắm. Lo việc phải cố gắng, căn phòng phía trước đèn còn thấp sáng người chưa ngủ, chúng ta hãy tới thăm.

Thái Sinh: Con thấy nơi phòng khách có hai người đang ngồi trước máy truyền hình mãi mê theo dõi một vở kịch, vị lớn tuổi ngồi trên sô-pha coi vẻ như phạm vào tội lỗi, vì nguyên linh bị bụi âm bao phủ, còn thanh niên bên trái hình như là con trai, cũng bị y như vậy, không hiểu lí do tại sao?

Tế Phật: Đúng như thần Tam Thi đã ghi, người nhà nông này có nhiều vườn trồng rau, song tâm thật bất chính, thường đầu cơ

thủ lợi, mỗi khi thấy rau lên giá, liền dùng phân và thuốc hóa học tưới bón cho rau lớn lệ để cắt bán, chỉ nhắm lợi ích riêng tư, không hề kể đến sự nguy hại sức khỏe của người, nên đã bị thổ thần, thổ công cùng thành hoàng lập bản án.

Thái Sinh: Như vậy hiện tại bị thất đức, chỉ biết giả dối kiếm tiền, đã hại người không ít, bán rau còn lưu độc tố, cho nên không lạ gì có biết bao người bị mắc nhiều chứng bệnh lạ lùng do chất hóa học gây nên. Bởi vậy các phụ nữ giữ việc nội trợ trong nhà, rau trái phải rửa thật sạch để bảo vệ sức khỏe.

Tế Phật: Vị nông phu này đã gặp báo ứng nên năm rồi sau khi uống rượu say với bạn bè, lúc cưỡi xe gắn máy về nhà, giữa đường

xe lao vào vệ đường đụng phải gốc cây lớn, hôn mê bất tỉnh, phải nằm bệnh viện hơn một tháng. Hiện thời bề ngoài tưởng như hết bệnh, song bên trong lục phủ ngũ tạng bị tàn phá, con trai lại không lo học hành để tiến thân, chỉ thích chơi bời lêu lổng, khiến vị nông phu này vô cùng buồn phiền đau đớn.

Thái Sinh: Tuổi chưa già mà đã trải nhiều đau khổ (*Thái Sinh lắc đầu than thở...*).

Tế Phậ: Tục ngữ nói: "Trẻ trung không rắng sức, già cả càng đau thương" (*Thiếu tráng bất nỗ lực, lão đại đồ bi thương*). Ngày

nay khoái lạc ngày sau đau khổ, bởi lí trời soi sáng, nhân quả tuần hoàn báo ứng không sai chệch, hi vọng sẽ sửa đổi sai lầm quay về nẻo thiện, thành tâm sám hối làm lỗi quá khứ, để lập lại cuộc đời mới (*Tế Phậ lại thấy bên ngoài có một nông phu lương thiện, liền nói: Thầy trò mình hãy tới phỏng vấn*).

Thái Sinh: Thưa hay lắm... con đã thấy rõ, gia đình này so sánh với gia đình vừa rồi hoàn toàn khác hẳn, trong nhà khí lành tràn ngập, hai bên tường treo nhiều bằng tưởng thưởng của tỉnh trưởng và xã trưởng ban khen.

(còn tiếp)

